

عنوان مقاله:

بررسی تاثیر روش تدریس ساخت و سازگرایی بر پیشرفت ریاضی دانش آموزان

محل انتشار:

ششمین کنفرانس ملی حقوق، علوم اجتماعی و انسانی، روانشناسی و مشاوره (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

سیده فاطمه حسینی - ۱ کارشناس رشته علوم تربیتی، فرهنگی، دبستان یگانه، مدیریت آموزش و پرورش شهرستان مهرستان، مهرستان، ایران

حمزه رئیسی - ۲ کارشناس رشته تربیت بدنی، فرهنگی، دبستان رازی، آموزش و پرورش منطقه جالق، گلشن، ایران

پروانه رئیسی - ۳ کارشناس رشته آموزش ابتدایی، فرهنگی، دبستان قدسیه، آموزش و پرورش منطقه جالق، گلشن، ایران

یداله رئیسی - ۴ کارشناس رشته آموزش ابتدایی، فرهنگی، دبستان رازی، آموزش و پرورش منطقه جالق، گلشن، ایران

زینب موحدی پور - ۵ فوق دیپلم آموزش ابتدایی، فرهنگی، دبستان آزادی، مدیریت آموزش و پرورش شهرستان سراوان، سراوان، ایران

اله بخش سپاهی - ۶ کارشناس رشته اموزتربیتی، فرهنگی، دبستان رازی، آموزش و پرورش منطقه جالق، گلشن، ایران

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش حاضر بررسی تاثیر روش تدریس ساخت و سازگرایی بر پیشرفت ریاضی دانش آموزان بود. بر اساس نتایج جمع آوری شده می توان گفت روش تدریس ساخت و سازگرایی بر پیشرفت ریاضی دانش آموزان تاثیر دارد. بنابراین می توان گفت در توصیف اصول مسلم ساخت و سازگرایی، می توان ابراز کرد دانش به صورت منفعل دریافت نمی شود، چه از طریق حواس، چه از طریق برقراری ارتباط. دانش نتیجه فعالیت سازنده شخص است. طبق دیدگاه ساخت و سازگرایی، یادگیری معنادار عبارت است از یک فرایند شناختی که در آن افراد دنیا را نسبت به دانشی که قبلا ساخته اند، درک می کنند و این فرایند شامل مذاکره فعال و اتفاق نظر است. بعد دیگری از ساخت و سازگرایی از کار ویگوتسکی ناشی می شود. او در نظریه تعامل اجتماعی خود ابراز می دارد که یادگیری زمانی رخ می دهد که دانش آموز خارج از سطح واقعی رشد خود و توسط سطح بالقوه آن، در اثر راهنمایی یک بزرگسال یا مشارکت با همسالان مستعدتر از خود، می-آموزد که مساله را حل کند و در پیشرفت ریاضی تاثیر دارد.

کلمات کلیدی:

روش تدریس ساخت و سازگرایی، پیشرفت ریاضی، ساخت و سازگرایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1643641>

